
Μεταφρασμένες Περιλήψεις Άρθρων

Translated Abstracts of Articles

Η Μέθοδος Bonny για την Guided Imagery and Music στην Ελλάδα

Dag Körlin

Μια συνέντευξη από την Anna Böhmig

Περίληψη: Σε αυτήν τη συνέντευξη ο Dag Körlin μιλά για το πρόγραμμα κατάρτισης Guided Imagery and Music (GIM) στην Ελλάδα και για την προσωπική του συμβολή στην ανάπτυξη του προγράμματος. Εξηγεί μερικές από τις βασικές πτυχές της GIM ως δεκτικής μεθόδου μουσικοθεραπείας, επισημαίνει το ρόλο της μουσικής στη θεραπευτική διαδικασία και μιλά για τη σημασία της ακρόασης. Τέλος, αναφέρεται στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο GIM.

Λέξεις κλειδιά: GIM·εκπαίδευση· Ελλάδα· μουσική και ακρόαση· Ευρωπαϊκό Δίκτυο GIM

Ο **Dag Körlin** είναι Σουηδός ψυχίατρος, πιστοποιημένος ψυχοθεραπευτής, πρωταρχικός εκπαιδευτής και επόπτης της μεθόδου Guided Imagery and Music (GIM) και υπεύθυνος του European GIM Training Program. Ασκεί τη μέθοδο GIM και τις προσαρμογές της στο πλαίσιο της γενικής ψυχιατρικής. Έχει εξειδικευτεί στην προσαρμογή της GIM για το πολύπλοκο τραύμα (PTSD) και για άλλες διαταραχές που σχετίζονται με το άγχος, και έχει δημοσιεύσει πολλά άρθρα σε περιοδικά και κεφάλαια βιβλίων σε αυτόν τον τομέα. Έχει επίσης αναπτύξει τη μέθοδο Breath Grounding and Modulation (“Music Breathing”), η οποία χρησιμοποιείται ως μια αποτελεσματική προσαρμογή της GIM σε ασθενείς με πολύπλοκο τραύμα, διάσχιση, και άλλες διαταραχές άγχους (Körlin 2002, 2007). Εκτός από το ερευνητικό και συγγραφικό του έργο για την GIM, δίνει ομιλίες, διδάσκει και είναι σύμβουλος σε εξωτερικά ιατρεία ψυχιατρικής.

Email: dag.korlin@telia.com

Η **Anna Böhmig** ζει στην Ελλάδα από το 1995 και εργάζεται ως μουσικοθεραπεύτρια και μουσικός. Από το 2005 έχει διατελέσει υπεύθυνη του τμήματος μουσικής και μουσικοθεραπείας στην Εταιρεία Προστασίας Σπαστικών. Εργάζεται επίσης ως ελεύθερη επαγγελματίας μουσικοθεραπείας. Αποφοίτησε από το Τμήμα Μουσικοθεραπείας του Fachhochschule Heidelberg (Γερμανία) το 1992 με τον τίτλο εκπαίδευσης Diplom Musiktherapeutin (FH). Έχει επίσης εκπαιδευτεί στη ρυθμιστική και ενεργή ομαδική μουσικοθεραπεία (μέθοδος του Δρ. Ch. Schwabe). Είναι ασκούμενη στη μέθοδο GIM στο European GIM Training Program. Η Άννα έχει σπουδάσει γαλλικό κόρνο (λαμβάνοντας το πτυχίο της το 2009 με άριστα), πιάνο και κρουστά.

Email: frannaboer@gmail.com

Είναι η Συνειδητότητα μια Χρήσιμη Πρακτική για τους Μουσικοθεραπευτές; Μια ερευνητική αναφορά

Aglaïa Maria Mika

Περίληψη: Η μελέτη αυτή διερευνά την οικειότητα και τη χρησιμότητα της συνειδητότητας (mindfulness) για τους μουσικοθεραπευτές που εργάζονται σε ένα κλινικό περιβάλλον, και αποσκοπεί στην εξέταση εύλογων ομοιοτήτων μεταξύ σύγχρονων εννοιών της συνειδητότητας και της συμβατικά καθιερωμένης θεραπευτικής στάσης, όπως αυτή απεικονίζεται στο παρόν άρθρο. Επτά μουσικοθεραπευτές που εργάζονται στο Λονδίνο έλαβαν μέρος σε αυτή τη μελέτη. Τέσσερις παρακολούθησαν μια ομαδική συνέντευξη και τρεις ερωτήθηκαν μέσω τηλεφώνου. Τα ευρήματα δείχνουν ότι οι περισσότεροι συμμετέχοντες ήταν εξοικειωμένοι με την έννοια της συνειδητότητας και είχαν κάποια σχετική εμπειρία, ενώ δήλωσαν ότι η συνειδητότητα ενισχύει την κλινική τους εργασία. Οι συμμετέχοντες περιέγραψαν ορισμένες πρακτικές που τους βοηθούν να προετοιμαστούν πριν τις συνεδρίες, και εξήγησαν πώς βιώνουν τις σιωπές και τα μη-μουσικά συστατικά κατά τη διάρκεια της μουσικοθεραπείας. Οι απόψεις τους για την εξοικείωση με τη συνειδητότητα στο επάγγελμά τους διέφεραν. Τα ευρήματα δείχνουν μια γενική θετική άποψη για τη συνειδητότητα· ωστόσο, καθώς ο αριθμός του δείγματος ήταν μικρός, προτείνω τη χρήση των ερευνητικών μου ερωτημάτων και αποτελεσμάτων ως βάση για άλλες μελλοντικές ερευνητικές πρωτοβουλίες.

Λέξεις κλειδιά: μουσικοθεραπεία· συνειδητότητα· θεραπευτική στάση· σιωπή· κλινική πρακτική

Η **Aglaïa Maria Mika** είναι κλασική τραγουδίστρια και μουσικοθεραπεύτρια. Σπούδασε τραγούδι (με την Jessica Cash), υποκριτική (Mountview Academy of Theatre Arts), φιλοσοφία, λογοτεχνία, θρησκευτικές σπουδές (University of Kent) και μουσικοθεραπεία (Guildhall School of Music and Drama) στο Ηνωμένο Βασίλειο. Από το 2011 είναι κάτοικος Αυστρίας και δίνει διεθνείς παραστάσεις τραγουδιού Παλαιάς Μουσικής. Από το 2012 είναι επισκέπτρια λέκτορας μουσικοθεραπείας και φωνητικών σπουδών στο Jerusalem University. Εργάζεται επίσης ως μουσικοθεραπεύτρια σε χώρους αποκατάστασης από τον εθισμό, καθώς και στο χώρο της ψυχιατρικής και της ανάδοχης φροντίδας (foster care). Έχει ολοκληρώσει μια δεκαήμερη άσκηση σιωπηλού διαλογισμού Βιπάσανα, καθώς και ένα μάθημα πάνω στη «συνειδητότητα για μουσικούς».

Email: voiscapes@gmail.com

Οι Επιδράσεις των Συνεδριών Δομημένων Μουσικών Δραστηριοτήτων στην Ανάπτυξη Ενός Παιδιού με Διαταραχή Αυτιστικού Φάσματος: Μια Μελέτη Περίπτωσης

Paige Rose & Karyna Johnson

Περίληψη: Αυτή η μελέτη περίπτωσης επιδίωξε να ανακαλύψει τις επιδράσεις των συνεδριών δομημένων μουσικών δραστηριοτήτων στη βλεμματική επαφή και στις επικοινωνιακές δεξιότητες του Hunter – ενός εξάχρονου παιδιού με αυτισμό υψηλής λειτουργικότητας. Το ερευνητικό σχέδιο αποτελούνταν από δύο αρχικές παρατηρήσεις (baseline observations) στη μουσική τάξη, έξι δεκαπενθήμερες συνεδρίες δραστηριοτήτων στο σπίτι που συνέβησαν παράλληλα με τρεις εβδομαδιαίες παρατηρήσεις στη μουσική τάξη, και δύο τελικές παρατηρήσεις στη μουσική τάξη. Η κάθε συνεδρία δραστηριοτήτων διήρκεσε περίπου τριάντα λεπτά, και αποτελούνταν από επτά διαφορετικές δραστηριότητες, οι οποίες είχαν σχεδιαστεί για να αυξήσουν την κοινή προσοχή μέσω λεκτικών, συναισθηματικών και κοινωνικών επικοινωνιακών δεξιοτήτων, καθώς και μέσω της βλεμματικής επαφής.

Οι συνεδρίες βιντεοσκοπήθηκαν και η ανάλυση των δεδομένων έδειξε ότι η βλεμματική επαφή του Hunter αυξήθηκε από 76% κατά την πρώτη συνεδρία σε 91% μέχρι την πέμπτη συνεδρία δραστηριοτήτων. Η βλεμματική επαφή κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων που ήταν αφιερωμένες στη συζήτηση αυξήθηκε από 21% κατά την πρώτη συνεδρία σε 46% μέχρι την έκτη συνεδρία. Οι παρατηρήσεις και τα ερωτηματολόγια του γονέα και του εκπαιδευτικού προτείνουν ότι μετά από τις συνεδρίες δραστηριοτήτων ο Hunter επέδειξε υψηλότερα επίπεδα τόσο κοινωνικής λειτουργικότητας όσο και συναισθηματικής και μουσικής έκφρασης (συμπεριλαμβανομένου του αυτοσχεδιασμού). Από τις συνεδρίες του, ο Hunter μετέφερε στα μαθήματα μουσικής δεξιότητες λεκτικής επικοινωνίας, εκφράσεις του προσώπου και κοινωνικές ενδείξεις. Στη συναυλία του, η οποία ακολούθησε την πέμπτη συνεδρία, ο Hunter έκανε λεκτικούς αυτοσχεδιασμούς οι οποίοι ανταποκρίνονταν στο συναυλιακό πλαίσιο και βελτίωσε το τραγούδι του και συγχρονισμό της κίνησής του με τη μουσική.

Λέξεις κλειδιά: αυτισμός· μουσική· βλεμματική επαφή· επικοινωνία· αυτοσχεδιασμός· κοινή προσοχή

Η **Dr Paige Rose** είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Μουσικής Παιδαγωγικής στο University of Central Arkansas, και διδάσκει στοιχειώδεις μεθόδους, ενόργανες μεθόδους, μουσική τεχνολογία και μαθήματα πρακτικής άσκησης και μεταπτυχιακού επιπέδου. Απέκτησε το διδακτορικό της από το Louisiana State University και είναι πιστοποιημένη δασκάλα Orff. Οι παρουσιάσεις και τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν τις σχέσεις μεταξύ μουσικής και κινητικών δεξιοτήτων, καθώς και την τεχνολογία και τη διαδραστική μάθηση στη μουσική. Έχει δημοσιεύσει στο *Bulletin for the Council of Research in Music Education* και στο *Update: Applications of Research in Music Education*. Συν-διευθύνει την Παιδική Χορωδία του Central Arkansas και είναι η πρόεδρος του Arkansas Music Educators Association.

Email: prose@uca.edu

Η **Karyna Johnson** είναι η ειδική μουσικός στο Munroe Δημοτικό Σχολείο στο Denver, Colorado Public Schools. Στο παρελθόν εργάζονταν στο Valdez Middle School όπου δίδαξε μουσική, ορχήστρα και πλήκτρα, με τις δικές της μοναδικές προσεγγίσεις της για αυτοσχεδιασμό και αλληλεπίδραση. Ενώ εργάζονταν εκεί, είχε ονομαστεί “Mile High Teacher” παίρνοντας, έτσι, έναν τίτλο που δίνεται στους πιο ολοκληρωμένους και εμπνευσμένους εκπαιδευτικούς του Denver. Η Johnson αποφοίτησε από το University of Central Arkansas το 2008 με πτυχίο στη μουσική εκπαίδευση. Ήταν επίσης απόφοιτος του Κολεγίου Τιμής και έλαβε Ερευνητική Υποτροφία για Προπτυχιακούς Φοιτητές για να ξεκινήσει την ερευνητική της δραστηριότητα στη μουσική και στον αυτισμό.

Email: Germanhorn510@yahoo.com

Περνώντας στο Προσκήνιο: Συνεργατικές Προσπάθειες προς τη Μουσική Συμμετοχή

Daphne Rickson

Περίληψη: Αυτό το άρθρο παρουσιάζει τα αποτελέσματα μιας ποιοτικής έρευνας, η οποία είχε σκοπό να καταγράψει την εμπειρία και τις απόψεις των ανθρώπων που υποστήριζαν δεκατέσσερις μαθητές με νοητική αναπηρία (ηλικίας 12-18) κατά την προετοιμασία και διεξαγωγή μιας μουσικής παράστασης που έδωσαν σε συνεργασία με μια επαγγελματική ορχήστρα. Τα αποτελέσματα αναλύθηκαν σε δύο φάσεις. Η πρώτη ανάλυση, που δημοσιεύθηκε αλλού (Rickson 2012), επικεντρώθηκε στις εμπειρίες των υποστηρικτών σχετικά με την οργάνωση και την προετοιμασία για την παράσταση. Οι υποστηρικτές πίστευαν ότι μέσα από την άσκηση και την εκτέλεση ενός ορχηστρικού έργου οι διαφορετικοί μουσικοί είχαν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν τις στερεότυπες απεικονίσεις για την αναπηρία, να αλλάξουν στάσεις και να προωθήσουν τη συνεχιζόμενη ένταξη των ατόμων με διαφορετικές ικανότητες. Παρ’όλα αυτά, ενώ οι ανταποκρίσεις των μαθητών κατά τη διάρκεια των προπαρασκευαστικών εργαστηρίων περιγράφηκαν ως ενδιαφέρουσες, βαρυσήμαντες και δημιουργικές, φάνηκε να υπάρχει μια γενική αντίληψη ότι οι μαθητές ήταν ευάλωτοι και χρειάζονταν προστασία από ακροατήρια που πιθανόν θα αδυνατούσαν να λειτουργήσουν συμπονετικά.

Αυτή η διχοτομία εξετάστηκε μετά τη μουσική παράσταση μέσα από συνεντεύξεις με τους υποστηρικτές και τα μέλη του ακροατηρίου. Τα ευρήματα που παρουσιάζονται εδώ δείχνουν ότι οι αφηγήσεις των ερωτηθέντων εξακολουθούν να εκφράζουν αισθήματα όπως αυτό της αδυναμίας και της «υπέρβασης». Παρ' όλα αυτά, οι ερωτηθέντες παρέμειναν πεπεισμένοι για την καλλιτεχνική αξία του έργου και πιστεύουν ότι οι μαθητές είχαν τη δυνατότητα να προσελκύσουν ευρύτερα ακροατήρια στις παραστάσεις τους. Ως εκ τούτου, είναι δυνατόν να προκύψουν περαιτέρω ευκαιρίες ώστε, με τη συμμετοχή σε κοινοτικά προγράμματα τεχνών, νέοι άνθρωποι με διανοητικές αναπηρίες να συνεργαστούν με μουσικούς χωρίς αναπηρία.

Λέξεις κλειδιά: μουσική· ένταξη· νοητική αναπηρία· μαθησιακή δυσκολία· νέοι· έφηβοι· σχολείο· ορχήστρα; κουλτούρα της αναπηρίας

Η **Daphne Rickson** είναι λέκτορας μουσικοθεραπείας στο Victoria University of Wellington, Νέα Ζηλανδία. Το έργο της με μαθητές με αναπηρίες σε σχολεία έχει ενισχύσει το ενδιαφέρον της για την κοινωνική ένταξη περιθωριοποιημένων παιδιών και νέων. Το πρόσφατο ερευνητικό της έργο συμπεριλαμβάνει την εξερεύνηση των στάσεων της κοινότητας απέναντι στην ένταξη νέων με αναπηρίες σε μια δημόσια μουσική εκδήλωση, καθώς και τη συμμετοχική έρευνα δράσης με νέους με διανοητικές αναπηρίες, με σκοπό να αναδείξει την αντιληπτή αξία της μουσικής για αυτόν τον πληθυσμό. Η Daphne είναι συν-συγγραφέας (μαζί με Katrina McFerran, 2014) του βιβλίου *Creating Music Cultures in the Schools: A Perspective from Community Music Therapy*.

Email: Daphne.Rickson@nzsm.ac.nz